

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с организирана престъпност (мерки 41 и 42 от Плана за действие за изпълнение на препоръките от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка),
месец ноември 2021 г.**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
15.09.2021 г. – н. д. № 542/2021 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 234 от НК Делото е образувано по касационни жалби на подсъдимите К. П. Я. и А. Д. А. срещу присъда от 18.01.2021 г. по в.н.о.х.д. № 21/2020 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС). С присъда от 17.09.2019 г. по н.о.х.д. № 1313/2018 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият А. Д. А. е признат за виновен по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК и е осъден на 5 години „лишаване от свобода“. Със същата присъда подсъдимият К. П. Я. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, признат е за виновен и по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 от НК и е осъден на 2 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. Определено му е едно общо най-тежко наказание – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено за срок от 5 години, като към това наказание е присъединено наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. Със същата присъда подсъдимият Н. А. Р. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК и е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, признат е за виновен и по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл. чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК и е осъден на 9 месеца „лишаване от свобода“. Определено му е едно общо най-тежко наказание – 1 година „лишаване от свобода“, отложено за срок от 3 години. С въззивната присъда АСНС отменя първоинстанционната присъда в частта ѝ, с която подсъдимият А. Д. А. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, подсъдимите К. П. Я. и Н. А. Р. са признати за виновни и осъдени за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, а Н. А. Р. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 324, ал. 1, пр. 2 НК. Вместо това АСНС постановява нова присъда, с която признава подсъдимия Н. А. Р. за невинен и го оправдава по всички подигнати му обвинения. Признава А. Д. А. за невинен и го оправдава по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК, като вместо това го признава за виновен, че в периода от 22.02.2016 г. до 30.08.2016 г. в гр. Бургас и обл. Бургас се сговорил с К. П. Я. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години – престъпления по чл. 234 от НК и чрез които се цели да се набави имотна облага – престъпление по чл. 321, ал. 6 НК, поради което му налага наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено с изпитателен срок от 5 години. Въззивният съд признава К. П. Я. за невинен и го оправдава по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК, като вместо това го признава за виновен, че в периода от 22.02.2016 г. до	С Решение № 60141/27.10.2021 г. ВКС реши: Отменя присъда от 18.01.2021 г. на АСНС, постановена по в.н.о.х.д. № 21/2020 г., в осъдителната ѝ част, в частта относно приложението на чл. 23 от НК по отношение на подсъдимия К. П. Я., в частта относно приложението на чл. 234, ал. 5 от НК, в частта относно приложението на чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК досежно 6000 бр. кутии цигари, марка „Пине блу“, както и в частта относно разноските. Връща делото в отменената част за ново разглеждане на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

30.08.2016 г. в гр. Бургас и обл. Бургас се сговорил с А. Д. А. да вършат в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което му налага наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години. На К. П. Я. е определено едно общо най-тежко наказание – 2 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, като е присъединено наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 година. АСНС потвърждава присъдата в останалата ѝ част. В касационните жалби са посочени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. И в двете касационни жалби се правят искания за оправдаване на подсъдимите, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложените наказания.	
17.09.2021 г. – н. д. № 532/2021 г., III н. о., докладчик: Димитрина Ангелова, чл. 159а от НК Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия С. Г. С. (обвинен за участие в организирана престъпна група, която си е поставила за цел извършване на престъпления, свързани с набиране на жени за сексуална експлоатация) срещу решението от 09.04.2021 г. по в.н.о.х.д. № 321/2019 г. на АСНС. С присъда от 14.05.2019 г. по н.о.х.д. № 4353/2018 г. на СНС подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в периода от 18.01.2018 г. до 27.04.2018 г. в ОПГ, създадена с користна цел и с цел извършването на престъпления по чл. 159а, ал. 1 и 2 от НК), като му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“. Оправдан е по първоначално внесеното обвинение за участието му в ОПГ за периода от неустановена дата на месец април 2016 г. до 17.01.2018 г. включително. С въззивното решение на АСНС присъдата на първоинстанционния съд е изменена в частта относно периода на извършване на престъплението, като подсъдимият е осъден за участие в ОПГ в периода от 07.03.2018 г. до 27.04.2018 г. Наложено на подсъдимия наказание е намалено на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“. Отменено е приложението на чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „в“ от ЗИНЗС по отношение на приведеното в изпълнение наказание на подсъдимия, наложено му по н.о.х.д. № 23223/2012 г. на СРС, като на основание чл. 57, ал. 1 т. 3 от ЗИНЗС е определен първоначален „общ режим“ за изтърпяване на това наказание. С касационната жалба се заявява наличието на всички касационни основания: нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан. Алтернативно се прави искане за налагане на най-лекото наказание при отлагане на неговото изпълнение по реда на чл. 66 от НК. Също така се прави искане да се вземе предвид времето, през което подсъдимият е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“.	Обявено за решаване.
15.11.2021 г. – н. д. № 790/2021 г., I н. о., докладчик: Елена Каракашева, чл. 354а от НК Делото е образувано по жалби от частния обвинител и граждански ищец Ю. С. Т. и от защитниците на	

подсъдимите Д. И. Д., К. Н. Н., Р. Й. Д. и С. Р. Д. срещу решението от 11.03.2021 г. по в.н.о.х.д. № 497/2020 на АСНС, с което е потвърдена присъда от 07.02.2020 г. по н.о.х.д. № 2497/2017 г. на СНС. С нея:

- Р. Й. Д. е признат за виновен в това, че от неустановена дата от началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна е ръководил организирана престъпна група с участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК, за което е осъден на 5 години „лишаване от свобода“; признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество и деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на ОПГ) , поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 5 години „лишаване от свобода“;

- С. Р. Д. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което и на е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години; признат е за виновен в извършването на престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 6 от НК (държал боеприпаси за огнестрелни оръжия, без да има за това надлежно разрешение), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“; активирано е наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 5 месеца, наложено на С. Р. Д. по н.о.х.д. № 4943/15 на Районен съд – Варна; подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по обвиненията за извършени в условията на реална съвкупност на престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 216, ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК – осъществени на 28.05.2015 г. в гр. Варна в съучастие като извършител с Д. И. Д., К. Н. Н. и С. И. С.;

- К. Н. Н. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 29.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с цел да се вършат съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години, с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д., като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2, вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 5 години; признат е за невиновен и оправдан по обвиненията за извършени на 28.05.2015 г. в гр. Варна, в съучастие като извършител с Д. И. Д., С. Р. Д. и С. И. С., в условията на реална съвкупност престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 8 вр. чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и престъпление по чл. 216, ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК;

- Д. И. Д. е признат за виновен в това, че за времето от неустановена дата в началото на 2014 г. до 07.06.2016 г. в гр. Варна участвал в ОПГ с ръководител Р. Й. Д. и участници С. Р. Д., К. Н. Н., Л. И. Л. и Д. И. Д.,

като групата е създадена с користна цел и с цел извършване на престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2 от НК на територията на гр. Варна – престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години; признат е за виновен в извършване на престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в съучастие като извършител със С. И. С. причинил средна телесна повреда), за което е осъден на „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като е оправдан по обвинението деянието да е извършено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д., както и да е извършено от лице, което действа по поръчение на ОПГ по смисъла на чл. 131, ал. 1, т. 8 от НК; признат е за виновен в извършването на престъпление по чл. 216, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в съучастие като извършител със С. И. С. повредил чрез механично въздействие чужда движима вещ – лек автомобил), за което е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, като е оправдан в частта на обвинението деянието да е осъществено при форма „унищожи“, да е осъществено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д. и да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа по поръчение на ОПГ; признат е за виновен и в извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (без надлежно разрешително държал с цел разпространение високорисково наркотично вещество, като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на ОПГ, поради което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 20 000 лева, като е оправдан по квалификацията престъплението да е извършено в условията продължавано престъпление; определено му е едно общо най-тежко наказание в размер на 5 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено наказанието „глоба“ от 20 000 лева;

- С. И. С. е признат за виновен в това, че на 28.05.2015 г. в гр. Варна в съучастие като извършител с Д. И. Д. причинил средна телесна повреда – престъпление по чл. 129, ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като е оправдан по обвинението деянието да е извършено в съучастие с К. Н. Н. и С. Р. Д., както и да е извършено от лице, което действа по поръчение на ОПГ; признат е за виновен и за това, че в съучастие като извършител с Д. И. Д. повредил чужда движима вещ – лек автомобил, за което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, като е оправдан в частта на обвинението деянието да е осъществено при форма „унищожи“, да е осъществено в съучастие с подсъдимите К. Н. Н. и С. Р. Д. и да е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, т. 8 от НК, което действа по поръчение на ОПГ; определено му е общо най-тежко наказание в размер на 2 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 4 години.

Със същата присъда са осъдени и подсъдимите Д. И. Д. и С. И. С. да заплатят на гражданския ищец Ю. С. Т. сумата от по 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди. Предявените от гражданския ищец срещу подсъдимите С. Р. Д. и К. Н. Н. граждански искове са отхвърлени изцяло.

С касационната жалба на частния обвинител и граждански ищец са заявени касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Претендира се отмяна на въззивното решение в частта за потвърждаване на присъдата, с която подс. С. Р. Д. и К. Н. Н. са признати за невиновни и се иска тяхното осъждане, алтернативно се прави искане за отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, както и уважаване на гражданския иск до пълния му предявен размер.

С касационната жалба на Д. И. Д. са заявени основанията по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска

отмяната на решението в частта, с която е осъден за престъпления по чл. 354а, ал. 1 и ал. 2, по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК и оправдаването му за тези престъпления. Иска се още да бъде оправдан за извършването на престъпление по чл. 354а, ал. 2, т. 1 от НК и преквалификацията му в престъпление по чл. 354а, ал. 1 от НК със съответно намаляване на наказанието.

С жалбата на К. Н. Н. са заявени всички основания за проверка по чл. 348, ал. 1 от НПК. Иска се при условията на алтернативност отмяна на атакуваното решение и оправдаване на К. Н. Н. или отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, или изменяване на въззивното решение и намаляване на размера на наложеното наказание.

В жалбата на Р. Й. Д. и С. Р. Д. се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК. Претендира се отмяна на въззивното решение, с което е потвърдена присъдата на СНС в осъдителната част, като се прави искане за оправдаването на двамата подсъдими, алтернативно – изменение на обжалвания съдебен акт и прилагане на чл. 66 от НК спрямо Р. Й. Д. и С. Р. Д.

19.11.2021 г. – н. д. № 723/2021 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 210 от НК

Делото е срещу подсъдимите И. М. И. и Т. Д. В. за извършена измама и за сговаряне да се вършат в страна престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага. Образувано е по касационна жалба на И. М. И. и по касационен протест срещу въззивна присъда от 27.01.2021 г. на АСНС по в.н.о.х.д. № 444/2020 г.

С присъда № 28/17.07.2020 г. по н.о.х.д. № 749/2020 г. на СНС съдът признава:

- Т. Д. В. за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, изпълнението на което е отложено за срок от 3 години; за невиновен да се е сговорил с И. М. И. и Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което го оправдава по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК;

- И. М. И. за виновен да се е сговорил с Д. С. А. да вършат в страната престъпления по чл. 209, ал. 1 от НК – измами, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от 3 години и чрез които се цели да се набави имотна облага, поради което и на основание чл. 321 ал. 6 от НК, чл. 36 и чл. 54 от НК му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като го признава за невинен и го оправдава по обвинението да се е сговорил за вършене на престъпления с Т. Д. В.; за виновен за извършено престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като го осъжда на „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

С атакуваната въззивна присъда на АСНС е отменена първоинстанционната в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е признат за виновен в това да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, като вместо нея е постановено:

- признава подсъдимия Т. Д. В. за невиновен да е извършил престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209,

ал. 1 вр. чл. 20 ал. 4, вр. ал. 1 от НК;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 321, ал. 6 от НК относно времето и мястото на извършване на престъплението, като вместо това приема, че подсъдимият И. М. И. е извършил престъплението на 29.01.2018 г. на територията на Република България, гр. Левски;

- изменя присъдата в осъдителната ѝ част по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като признава подсъдимия И. М. И. за невиновен в това да е извършил престъплението в съучастие с подсъдимия Т. Д. В., който да е действал като помагач;

- отменя присъдата в частта, в която подсъдимият Т. Д. В. е осъден за заплати в полза на държавата по сметка на СДВР една трета от сумата от 998,96 лв., направени в досъдебното производство разноски;

- потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

С касационния протест се атакува въззивната присъда в нейната оправдателна част на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, като се иска да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С касационната жалба се претендират всички основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК и се иска отмяна на въззивната присъда по отношение на подсъдимия И. М. И. и връщане на делото за ново разглеждане на първа инстанция.